

RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN

ARREST

nr. 4987 van 14 december 2007
in de zaak RvV X / IV

In zake: X
Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, van Rwandese nationaliteit, op 25 oktober 2007 heeft ingediend tegen de beslissing van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 5 oktober 2007.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 27 november 2007 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 13 december 2007.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat I. TWAGIRAMUNGU en van attaché E. DEWIL, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Het feitenrelaas luidt volgens de bestreden beslissing als volgt:

"U verklaart een Rwandees staatsburger van hutu-origine te zijn, afkomstig van Shyogwe, Muhanga. U bent gehuwd met (A. M.) en heeft één kind. Uw man en kind verblijven in Rwanda. Uw vader was op 3 april 1994 vertrokken met een internationaal transport naar Kenia en hij is door de oorlog niet kunnen terugkeren. In november 1994 is hij naar Rwanda teruggekeerd. U bent met uw familie in juni 1994 gevlucht naar Kibuye. In augustus 1994 zijn jullie teruggekeerd naar huis, maar jullie huis was bewoond door een militair. Jullie gingen inwonen bij uw oom en begin november 1994 konden jullie terug in het huis. De ouders van uw moeder kwamen in 1994 om in Butare. Twee broers van uw vader werden in 1994 opgesloten en beschuldigd van genocide in de gevangenis van Gitarama.

U werkte van september 2002 tot november 2003 als secretaresse van de prefect (N. D.) in Kibuye. U werd ontslagen omwille van uw origine. Na uw huwelijk in februari 2004 ging u in Nyarugenge, Kigali wonen tot december 2005. Uw zus (M.-A. N.) (CG 05-17097) had in augustus 2005 het land verlaten nadat uw vader geld had betaald voor haar vrijlating uit de gevangenis. Ze vluchtte naar België, waar ze op 26 augustus 2005 asiel vroeg. U bent niet op de hoogte van haar problemen.

Uw vader, (F. N.), werd in 2004 opgeroepen bij het kantoor van de regeringspartij Patriotisch Front van Rwanda (FPR) in Gitarama en werd tot 2005 opgesloten in Butare. Uw vader had geweigerd om lid te

worden van FPR. Uw vader werd vrijgelaten, nadat hij aanvaard had om de partij te vervoegen. Hij nam geen politiek engagement op en had geen activiteiten. In april 2006 werd uw vader gevraagd om in de gacaca van Ruli te getuigen tegen uw burens, die werden verdacht van moord tijdens de oorlog. Uw vader weigerde.

Op 15 september 2006 vroegen militairen naar uw vader. De werknemers van uw vader hadden hem dit gemeld. Die nacht kwam een gekke vrouw bij het huis van uw ouders en meldde uw vader dat ze wapens zag en zijn lichaam. Uw vader ontving op 16 september 2006 rond 3u 's ochtends een telefoon waarin men hem zei dat hij stenen moest gaan laden. Uw vader stond niet op. Later die ochtend kreeg hij nog twee telefoons. Uw familie vernam via Rwanda Cell dat de oproepen van ene (F.) kwamen, werkzaam in dezelfde sector. Op 16 september 2006 werd uw vader doodgeschoten in Mpanda nabij Byimana, Ruhango. U was thuis en vernam het nieuws rond 7 u 's ochtends van uw moeder. De volgende dag, 17 september 2006 werd uw vader begraven. De reconstructie van de feiten gebeurde op 4 oktober 2006. De dader was een militair, (J. d. D. B.). Na de rouwperiode kwam de burgemeester van Ruhango, Byabaramwanzi bij u thuis langs. Hij meldde dat de zaak was onderzocht en dat de dood van uw vader een ongeluk was. Uw familie was hiervan niet overtuigd. U volgde de zaak op, omdat uw moeder last had van haar hart. U ging meermaals informeren bij het district Ruhango. De burgemeester van Ruhango antwoordde u dat u kon vertrekken als u de autoriteiten wilde tegenspreken en hij gaf u het advies te wachten op het proces. Er was een proces tegen de dader aanvankelijk bij het militaire auditoraat en daarna bij de districtsrechtbank van Ruhango, maar het werd uitgesteld tot 12 februari 2007.

In november 2006 kwam er een anonieme brief waarin u werd bedreigd met de dood als u het onderzoek naar de dood van uw vader verder zou volgen. In december 2006 kreeg uw familie een tweede maal een anonieme brief. U meldde deze brieven bij de zoneverantwoordelijke, die u beloofde de zaak te zullen volgen. Hij bracht u op 12 januari 2007 een convocatie en u diende zich aan te melden bij de brigade van Muhanga op 15 januari 2007. U ging er samen met uw man naartoe en de agent zei dat u een bron van onveiligheid was door niet te luisteren naar de autoriteiten en rond te gaan vertellen dat het onderzoek naar de dood van uw vader niet goed gebeurde. U werd naar de brigade van Muhanga gebracht en opgesloten. Na vier dagen werd u naar het ziekenhuis van Kabgayi gebracht. De derde dag kwam (C. N.), een collega van uw vader, langs en sprak met de bewaker. U kon uit het ziekenhuis ontsnappen en u ging naar Kimisagara, Kigali. Op 24 januari 2007 gaf u hem uw identiteitsgegevens en foto's en op 10 februari 2007 bracht hij u uw paspoort en een busticket. U hebt Rwanda verlaten en reisde via de grenspost Gatuna naar Oeganda. (C.) had u verzekerd dat hij een vriend had die bij de grenscontrole werkte. U verbleef van 11 tot 21 februari 2007 bij ene (A.) in Kampala. (A.) regelde een visum voor Senegal en u reisde verder naar Senegal, waar u verbleef van 22 tot 27 februari 2007. U kwam op 28 februari 2007 aan op de luchthaven van Zaventem en vroeg er dezelfde dag asiel aan. U was in het bezit van een authentiek Rwandees paspoort (n°PC051400 afgegeven te Kigali op 6.2.2007 en geldig tot 6.2.2012) met een visum voor Senegal (n°028/CSB/2007 geldig tot 16.3.2007) (zie verslag Federale Politie van Zaventem BN/1436/07 en PA/68/GC dd.28.2.2007)."

2. De verklaringen van de kandidaat-vluchteling kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze plausibel, geloofwaardig en eerlijk zijn (J. HATHAWAY, *The Law of Refugee Status*, Butterworths, Toronto-Vancouver, 1991, 84). De verklaringen mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. De bewijslast berust in beginsel bij de kandidaat-vluchteling die in de mate van het mogelijke elementen dient aan te brengen ter staving van zijn relaas en bij het ontbreken van dergelijke elementen, hiervoor een aannemelijke verklaring dient te geven. Het voordeel van de twijfel kan slechts worden verleend indien alle elementen werden onderzocht en men overtuigd is van de geloofwaardigheid van de afgelegde verklaringen (UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, 204). De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen moet niet bewijzen dat de feiten onwaar zouden zijn (R.v.St., X, nr. 43.027, 19 mei 1993) en het is niet de taak van de Raad zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen (R.v.St., X, nr. 173.197, 5 juli 2007). De ongeloofwaardigheid van een asielaanvraag kan niet alleen worden afgeleid uit tegenstrijdigheden, maar ook uit vage, incoherente en ongeloofwaardige verklaringen.

3. De motivering van de bestreden beslissing luidt als volgt:

"(...) U verklaart uw land van herkomst te hebben verlaten nadat u problemen kende na de dood van uw vader (F. N.) op 16 september 2006, maar hierbij dienen volgende bedenkingen te worden gemaakt.

Vooreerst dient te worden opgemerkt dat u verklaart door de Rwandese autoriteiten te worden gezocht nadat u uit het ziekenhuis van Kabgayi wegliep en omdat u bepaalde onthullingen rond het proces en het onderzoek over de dood van uw vader kon doen (zie gehoor CGVS, p.40). Het is dan ook zeer merkwaardig dat u het land op een legale wijze heeft verlaten, in het bezit van een authentiek Rwandees paspoort met uw naam en foto. Uit informatie beschikbaar op het Commissariaat-generaal blijkt immers dat men voor het bekomen van een nationaal Rwandees paspoort een verklaring van goed gedrag nodig heeft (zie informatie administratief dossier). Gezien u uw paspoort zonder noemenswaardige problemen verkregen hebt, nadat u, volgens uw verklaringen, was ontsnapt uit het ziekenhuis, en u hiermee het land heeft verlaten, kan bezwaarlijk worden aangenomen dat de Rwandese autoriteiten u beschouwden als een bron van onveiligheid (zie gehoor CGVS, p.34) of dat zij u viseerden. Hierbij is het weinig geloofwaardig dat u niet weet hoe de vriend van uw vader (C. N.) uw paspoort heeft geregeld (zie gehoor CGVS, p.19). U gaf hem een kopie van uw identiteitskaart en u werd gefotografeerd, maar u blijkt niet te weten welke verdere stappen er werden genomen. Verder hebt u de grens te Gatuna overgestoken naar Oeganda, zonder dat u problemen kende (zie gehoor CGVS, p.21 en zie stempel Gatuna in paspoort pagina 2). U verklaart dat u vergezeld werd door (C.), die u verzekerde dat de grensovergang goed zou verlopen. U stelt uitdrukkelijk zonder enige problemen de Rwandese grens te zijn gepasseerd, wat uw beweerde vrees voor de Rwandese autoriteiten ondermijnt.

Bovendien dienen volgende bedenkingen te worden gemaakt bij uw bewering dat uw vader omwille van politieke motieven zou zijn gedood, zoals u en uw familie geloven. Zo blijkt dat de Rwandese autoriteiten een onderzoek hebben ingesteld en er een reconstructie van de feiten plaatsvond (zie gehoor CGVS, p.26). Het onderzoek wees uit dat de dood van uw vader een ongeluk was. Er werd een dader aangewezen, met name (J. d. D. B.), en hij bekende te hebben geschoten (zie gehoor CGVS, p.26). Het onderzoek werd gevoerd door een officier van de gerechtelijke politie en door 'superintendent' (R. L.). De burgemeester van Ruhango is bij uw familie langsgeweest om te melden dat het een ongeluk was (zie gehoor CGVS, p.30). U werd door dezelfde burgemeester van Ruhango ontvangen (zie gehoor CGVS, p.31).

Daarenboven blijkt uit de beschikbare informatie op het Commissariaat-generaal dat (J. d. D. B.) op 23 juli 2007 voor het Militaire gerechtshof in Kigali schuldig werd bevonden aan vrijwillige doodslag op (F. N.) en werd veroordeeld tot een gevangenisstraf van twee jaar en werd veroordeeld tot een schadevergoeding aan de nabestaanden (zie informatie administratieve dossier). Aldus blijkt dat de Rwandese autoriteiten hun taak volbrachten en **niets wijst op een sabotage van het onderzoek of op een ongunstige behandeling ten aanzien van uw familie.**

U verklaart verder dat een militair uw moeder verwittigde dat uw broer beter met de zaken van uw vader zou stoppen, indien niet, zou hij eveneens gedood worden (zie gehoor CGVS, p.3). Het document dat uw zus (M.-A.) in dit verband neerlegde verwijst naar geruchten over concurrentie in de baksteenindustrie (zie Communiqué CLIIR n°96/2006), waardoor de motieven van de dood van uw vader in de private sfeer gesitueerd kunnen worden, verbonden aan zijn professionele activiteiten. Uw verklaringen bevatten geen concrete aanwijzingen (slechts ongefundeerde vermoedens) dat uw vader wel degelijk omwille van politieke motieven werd omgebracht.

Daarbij dient te worden opgemerkt dat uw moeder en andere familieleden nog in uw land van herkomst verblijven. Indien u en uw familie zouden worden geïsoleerd door de Rwandese autoriteiten omwille van uw vader's politieke problemen, is het weinig aannemelijk dat u alleen het land diende te verlaten. Hoewel u verklaart het onderzoek te volgen omwille van de hartklachten van uw moeder, is het toch wel opmerkelijk dat uw moeder zelf naar de brigade van Muhanga stapte om er zich te informeren over de situatie van uw man (zie gehoor CGVS, p.2). Uw verklaringen bevatten geen aanwijzingen dat uw moeder problemen kende op de brigade, hoewel u zou worden gezocht.

Eveneens dient te worden opgemerkt dat u na uw vertrek uit uw land van herkomst geen nieuws meer hebt over het verloop van het proces. U vernam enkel dat de dader was vrijgelaten (zie gehoor CGVS, p.3). U voegt toe dat het lang geleden is dat u contact had met uw moeder. Nochtans mag verwacht worden dat u, in uw vermeende situatie, het proces zou volgen en contact zou houden met uw familie in uw land van herkomst. Te meer, daar u verklaart dat uw familie een advocaat had in het kader van het proces (zie gehoor CGVS, p.7), waardoor toch enigszins kan verwacht worden dat u het verloop van het proces kent en de bijbehorende documenten zou kunnen voorleggen. Buiten het door u neergelegde document van de algemene militaire auditeur (C. B.) dd.10.10.2006 met betrekking tot de overbrenging van het dossier aan het militaire hof, legt u geen andere gerechtelijke documenten neer die uw asielrelaas zouden kunnen staven.

Uit al het voorgaande blijkt dat u bezwaarlijk kan stellen dat u uw land uit 'vrees voor vervolging' in de zin van de Vluchtelingenconventie van Genève heeft verlaten of dat u bij een eventuele

terugkeer naar uw land van oorsprong een 'reëel risico op het lijden van ernstige schade' zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming zou lopen.

Het bovenvernoemde paspoort bevat identiteitsgegevens waaraan hier niet wordt getwijfeld. De door u neergelegde foto's tonen uw overleden vader, de familieleden en de plaats waar hij werd beschoten, maar vormen geen bewijs van de motieven van deze daad, noch van de door u beweerde persoonlijke problemen. Het krantenartikel in Umuco (n°28 dd.30.9.2006- 14.10.2006) en het document van CLIR (dd.5.10.2006 opgesteld door (J. M.)) betreffen de dood van uw vader, maar voegen verder niets toe aan bovenstaande motivering in verband met uw beweerde persoonlijke problemen."

4.1. Verzoekster voert de schending aan van artikel 1, A (2), van de Conventie van Genève van 28 juli 1951, de artikelen 48/2 en 48/4 van de voormelde wet van 15 december 1980, de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen, artikel 17, §2, van het Koninklijk Besluit van 11 juli 2003 tot vaststelling van de procedure voor het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: CGVS) en het algemeen principe van goed bestuur.

Verzoekster stelt dat de dood van haar vader heel politiek was en dat volgens de krant "Ubutabera" de gebeurtenissen aangekondigd werden. De moord werd gepleegd door een militair in de uitoefening van zijn functie. Volgens verzoekster organiseerden de Rwandese autoriteiten een schijnproces en is hun verantwoordelijkheid duidelijk. Volgens de krant "Ubutabera" zouden aan de feiten enkele voortekenen zijn voorafgegaan. Kort voor zijn dood zou verzoeksters vader slachtoffer geweest zijn van enkele inbraken en de nacht van zijn dood heeft mevrouw F. hem gewaarschuwd voor de gebeurtenissen. Deze informatie werd aan de krant en aan CLIR verstrekt door verzoeksters familieleden. Verzoekster beweert dat op 15 september 2006 drie militairen naar haar vader hebben gevraagd. Zij wijst erop dat volgens de krant de moordenaar geen gevangenisgekleed had zoals andere gevangenen in het proces.

Verzoekster beweert dat zij haar paspoort door omkoping gekregen heeft.

Uit alles wat voorafgaat, blijkt volgens verzoekster dat het CGVS haar beslissing steunt op een inadequate motivering.

Verzoekster legt ter zitting een document neer, gedateerd op 12 december 2007, getiteld "Témoignage en faveur de Uwase Diane et Mujawese Ariane" en dat uitgaat van het "Centre de lutte contre l'impunité et l'injustice au Rwanda (CLIR)"

4.2. De uiteenzetting van een rechtsmiddel vereist dat zowel de geschonden rechtsregel of het geschonden rechtsbeginsel wordt aangeduid als de wijze waarop die rechtsregel of dat rechtsbeginsel door de bestreden rechtshandeling werd geschonden (R.v.St., X., nr. 168.403, 2 maart 2007; R.v.St., X., nr. 166.392, 8 januari 2007; R.v.St., X., nr. 165.291, 29 november 2006). De Raad stelt vast dat verzoekster niet aantoonde op welke wijze het algemeen principe van goed bestuur of artikel 17, §2, van het Koninklijk Besluit van 11 juli 2003 tot vaststelling van de procedure voor het CGVS zouden zijn geschonden. Het middel is derhalve, wat deze onderdelen betreft, onontvankelijk.

De uitdrukkelijke motiveringsplicht, zoals voorgeschreven in de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991, heeft tot doel de burger in kennis te stellen van de redenen waarom de administratieve overheid een beslissing heeft genomen, zodat de rechtszoekende kan oordelen of er aanleiding toe bestaat de beroepen in te stellen waarover hij beschikt. Verzoekster brengt kritiek uit op de inhoud van de motivering, zodat de schending van de materiële motiveringplicht wordt aangevoerd en het middel vanuit dit oogpunt wordt onderzocht (R.v.St., nr. 133.153, 25 juni 2004).

Het ter zitting neergelegd document van 12 december 2007 dat uitgaat van de organisatie CLIR, kan niet in aanmerking worden genomen daar verzoekster, in toepassing van het bepaalde in artikel 39/76, §1, derde lid, 3°, van de voormelde wet van 15 december 1980, niet aantoonde waarom zij dit document niet eerder in de procedure kon bijbrengen, hetgeen des te meer klemde daar verzoekster reeds eerder in de procedure een communiqué van CLIR bijbracht (administratief dossier, map "documenten", stuk 2).

Verzoeksters bewering als zouden de Rwandese autoriteiten een schijnproces hebben georganiseerd, vindt geen steun in het administratief dossier. Uit de beschikbare informatie blijkt dat de dader van de moord op haar vader werd veroordeeld tot een gevangenisstraf van twee jaar. Tevens werd aan verzoeksters familie een schadevergoeding toegekend ten belope van 25.000.000 FRW, waarvan 4.000.000 toekomt aan verzoekster (stuk 15, "landeninformatie"). Hieruit blijkt dat de Rwandese autoriteiten terdege bescherming hebben geboden aan verzoekster.

In het licht van het voorgaande is het niet aannemelijk dat verzoekster zou worden gezocht door de autoriteiten, te meer daar (i) de Rwandese autoriteiten op 6 februari 2007 een paspoort uitreikten op naam van verzoekster (ii) men voor het bekomen van een paspoort, blijkens de informatie in het administratief dossier (zie "landeninformatie"), een verklaring van goed gedrag dient te bezitten (iii) verzoekster met haar paspoort zonder problemen het land kon verlaten (administratief dossier, stuk 3, p. 19-21) (iii) verzoeksters moeder naar de brigade van Muhanga is gegaan, waar verzoekster beweert te zijn opgepakt en opgesloten, en daar geen problemen ondervond, hetgeen verzoeksters bewering dat ze wordt gezocht, ondergraaft (administratief dossier, stuk 3, p.2). Verzoeksters verklaring dat ze haar paspoort door omkoping bekwaam kan niet worden aanvaard, daar deze geen steun vindt in het administratief dossier waaruit blijkt dat verzoekster bij het CGVS verklaarde niet te weten hoe N. C. het paspoort heeft geregeld (stuk 3, p.19).

Het voorafgaande in acht genomen, kan niet worden aangenomen dat verzoekster de bescherming van het land waarvan zij de nationaliteit bezit niet kan of niet wil inroepen omwille van een gegronde vrees voor vervolging zoals bepaald in artikel 1, A (2), van de Conventie van Genève van 28 juli 1951.

5.1. Verzoekster vraagt in ondergeschikte orde haar de subsidiaire bescherming te verlenen op grond van artikel 48/4 van de voormelde wet van 15 december 1980.

5.2. De Raad stelt vast dat verzoekster naast geen andere elementen aanbrengt dan deze aan de grondslag van het asielrelaas om haar verzoek tot toekenning van de subsidiaire bescherming te ondersteunen. Derhalve kan aan verzoekster, de door de autoriteiten verleende bescherming mede in acht genomen, de subsidiaire beschermingsstatus niet worden toegekend.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt aan de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt aan de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op 14 december 2007 door:

dhr. W. MULS,	wnd. voorzitter,
	rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. SANEN,	toegevoegd griffier.
----------------	----------------------

De griffier,

De voorzitter,

R. SANEN.

W. MULS.